

Údoliami i horami sa zvesti o odmene rýchlo roznesli a každý princ, či kráľovič sa snažil pomôcť, ba i mešťania sa zapájali do hľadania. A keď inak nešlo, dovolili uchádzať sa o česť hľadať princeznú i chudobným mládencom..

Keď sa strigy vychytili preč od princezien, rozdúchali lesný víchor, rozkývali konáre stromov, povytŕhali kríky i s koreňmi, zem sa zachvela, až Janka hodilo spoza buka, do rokliny za hradom.

Neborák sa ledva pozviechal, no našťastie, nič vážne sa mu nestalo. Bol to junák urastený a taký čosi znesie..

Chcel sa postaviť, no akosi mu bolo príúzko, prítlesno.

Zvalilo ho totiž do priepasti pod kráľovským zámkom, kde býval starý čarodejník..

Než sa stihol spamätať, prísne si ho obzerala tvár starca, ktorému trhala kútikmi úst. Bolo to našťastie od smiechu. Janko si totiž pri páde roztrhal gate a taký bol zaprášený, že mu iba oči svietili v prítmi olejovej lampy.

Ten sa ho hneď vypytoval, kde sa tam vzal a kto ho takto doriadil. Jankovi sa starec zdal byť prívetivý i milý, nuž mu všetko vyrozprával. Keď si ten všetko vypočul, krútil hlavou, až sa

mu dlhočizná brada pod kolenami zamotávala.

Oj vedel on veľmi dobre, čoho sú bosorky schopné a už dávno si na ne zuby brúsil. Lebo na rozdiel od zlých Ježibáb, bol čarodejník vlastne dobrý bylinkár, ktorý vyrábal zdravé mastičky a tinktúry, aby tak ľuďom pomáhal pri chorobách, či počarovaní.

Keďže sa roky venoval náročnému štúdiu, veru zabrdol i do starých kúzelníckych kníh a stal sa z neho vychýrený čarodej.

Už roky-rokúce hútal, ako by očistil toto prekrásne údolie od

